

11. FEJEZET

A szellemi befedezés átgondolása

Vallási körökben már beágyazódott és magától értetődő a laikus és klérus rétegek elkülönülése, noha az Újszövetségben nem található ilyesmi. Mivel az Újszövetség nem ismeri a „klérust”, az a tény, hogy a „felszenteltek” külön kasztja az egész szóhasználatunkat és gyakorlatunkat átjárja, meglehetősen erőteljes jele annak, hogy még mindig nem vesszük elég komolyan az Újszövetséget. A „klérus” szemlélet követése eretnokség, amit meg kell tagadni, mert szíven szűrja a minden hívő papságát, amiért Jézus kifizette az árat a kereszten. Ellentmondásban áll azzal a formával is, amit Jézus királyságának fel kell öltenie az Ő szavai alapján: „Ti mindnyájan testvérek vagytok.” Mivel a szétválasztás emberi hagyomány, hatálytalanítja Isten Igéjét. A klérusrendszer monumentális akadályként magaslik a valódi reformáció és megújulás útjában.

- Jon Zens

Sok olyan keresztény vezető van, aki nem tudja, hogyan kell egészséges, bensőséges kapcsolatokat építeni, ezért inkább a hatalmat és a kontrollt választja. Sok olyan ember lett keresztény birodalomépítő, aki nem képes szeretetet adni és kapni.

- Henri Nouwen

Nos, ki a szellemi befedező? Ezt a velős kérdést teszi fel sok mai keresztény, amikor az intézményes gyülekezeten kívül összejövetelt tartó hívőkkel találkozik. Mi is rejlik ennek a kérdezősködésnek a mélyén? És mi a bibliai alapja?

Állítom, hogy rengeteg zűrzavar és buta keresztény viselkedés kötődik a „szellemi befedettség” néven ismert tanításhoz. (Néha úgy nevezik, hogy „védő befedezés”.) Eszerint a keresztényeket megvédi a tévtanításoktól és az erkölcsi vétkektől, ha alávetik magukat egy másik hívő vagy vallási szervezet tekintélyének.

Számos hívő fájdalmas tapasztalata vezetett engem arra a következtetésre, hogy a „befedezés” tanítása nagy nyomorúságok okozója ma Sionban, és igencsak igényli a kritikai átgondolást.

A következő három fejezetben megkísérlem eloszlatni a homályt a „befedezettség” tanításához kötődő nehéz kérdések körül – főként a tekintély és az alávetettség kényes kérdéseivel kapcsolatban.

Van-e bibliai fedezete a „befedezésnek”?

Amióta az intézményes gyülekezeten kívüli összejövetelekre járok, sok olyan ember életét figyelhettem meg, aki ellenállást szenvedett el a szervezett egyház vezetőitől. Ezek a bátor lelkek súlyos kérdéseket vetettek fel az egyházi tekintéllyel kapcsolatban. Gyakorlatilag ugyanazt kérdezték tőlük, amit a mi Urunktól kérdeztek évszázadokkal ezelőtt: „Micsoda felhatalmazással cselekszed ezeket? S ki adta neked ezt a felhatalmazást?” (Máté 21:23, Csia) – vagy mai modern nyelven: „Ki a befedező?”

Ha visszamegyünk egészen a gyökerekig, a „befedezettség” gondolata a felülről lefelé irányuló, hierarchikus tekintélyelméletre épül, amit ennek a világrendszernek a struktúráiból kölcsönöztek, és ami semmiképp sem tükrözi Isten királyságát. Ebből adódik a hierarchikus/pozíciós vezetőség és a modern „befedezettség” tanítása között fennálló természetes vonzódás.